SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

SWEDISH WEEKLY

P. M. DAHL, Managing Editor

Printed and published every Thursday by The CANADA WEEKLY PRINTING Co. Ltd., a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man. TELEPHONE: 29 011

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år i förskott	1.50
4 månader i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.50
Helt år till Sverige	3.00
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post- eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger	$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors	1.50

Förlovningsannonser, önskas. etc., 50c. per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 16 September 1926.

POLITISKA ÖVERORD.

EN växeluppfostran pågår i dessa valagitationstider mellan de politiska partierna. Läser man tidningar av olika färger, så får man ett starkt intryck av det väldiga arbete, som från olika sidor nedlägges på uppgiften att uppsträcka andra. Det offras sannerligen rikligt av tid och kraft och talang därpå.

De liberala synderna uppräknas och gisslas spalt-efter-spalt i de konservativa tidningarna, och dessas läsare ha all anledning att förundra sig över den uselhet av alla slag, som finnes upphopad inom det parti de bekämpa. De konservativa synderna röna inte mindre skarpsynt och ingående uppmärksamhet i den liberala pressen, och dennas läsare känna sig högeligen uppbyggda av allt som de få höra uttalas om det konservativa partiet.

Den flitiga växeluppfostran, som så bedrives, riktar sig nämligen endast formellt mot de olikatänkande; reelt verkar den nästan enbart på meningsfränderna. Ytterst få konservativa få läsa vad de liberala ledarskrivarna säga om dem, och likaså få liberaler få taga del av de konservativa straffdomarna över dem. Allt det onda, som säges om de liberala, det läses av konservativerna, och allt ont om konservativerna läses av de liberala.

På så sätt bidrager den växeluppfostran partierna underkasta varandra nästan enbart till förkovran av den fariseiska andan inom dem själva. Den befäster och stärker tron på egen förträfflighet och på andras eländighet. Ömsesidigt uppsändes om inte i ord så i känslofulla suckar uttryck av lättnad och belåtenhet över att allt står så väl till inom egna led, och att allt är så jämmerligt i de motsatta lägren.

Betänker man denna mäktiga påverkan, så får man en anledning till tacksam förundran över att människor inte äro värre än de äro. Förvisso finns det i alla läger ofantligt mycken självöverskattning och motsvarande underskattning åt annat håll. Men ändå inte så mycken ensidighet och orättvisa, som det skulle kunna förväntas.

Varpå beror då detta? Månne inte därpå, att övermått framkallar återslag? De flesta människor ha en viss naturlig benägenhet att i någon mån tänka själva. Och denna benägenhet nödvändigtvis är sin rätt gent emot en alltför ihärdig påverkan i en enda riktning. Den egna tidningens agitatoriska hugg på motståndare tas med en viss filosofi. Ja, se tidningarna —! tänker man. Och man har även någon egen erfarenhet också att bygga på, och den erfarenheten har kanske lärt, att meningsfränder inte alltid äro sådana änglar. Och så gör man sina egna randanmärkningar till texten och svär inte allt för tvärsäkert på magisterns ord.

Förhåller det sig inte så? Visserligen finns det många, hos vilka denna kritiska böjelse är mycket litet utvecklad, så att den blott någon enstaka gång gör sig gällande. Och dessa äro väl ännu åtminstone i flertal. Men andra kunna vara ganska vakna och klarsynta också mot sina egna, och deras antal växer säkerligen, om också sakta.

I samma mån som detta förhållande blir uppenbart, kommer troligen en större måtta att göra sig gällande i den uppfostran, som nu så kraftigt utföres på andra. Det skulle rent av kunna medföra en viss ängslan för att ta i för starkt: verkan därav kunde befaras bli rakt motsatt den avsedda. Och efter hand torde anspråken på saklighet ökas: det räcker inte med bara påstående och beskyllningar, det fordras skäl och bevis.

Det är inte omöjligt, att ett par tre årtionden fram i tiden den nu använda uppfostringsmetoden mot andra och på sina egna kommer att förefalla allt för primitiv. Kanske en forskare, som då tittar i den nutida pressen, får lust att fråga sig själv: Men hur kunde de hålla till godo med dylikt? Det beror mest på, om utvecklingen går mot förvildning eller förädling av sinnena.

EN EPOKGÖRANDE TILLDRAGELSE.

TYSKLANDS inträde i Nationernas förbund är en tilldragelse, som kommer att bliva av utomordentlig betydelse i fråga om Europas framtid och den riktning, efter-krigs-civilisationen kommer att få, ty i och med den tyska nationens upptagande i Folkförbundet har detta mäktiga folk mer än någonsin satts i tillfälle att utöva inflytande i såväl god som ond riktning. Den genom världskriget besegrade stora germanska nationen har nu ställts på jämlik nivå med sina besegrare. Den kommer att få säte och stämma vid rådsbordet och blir i tillfälle att i likhet med andra nationer vetobelägga alla viktigare förslag, som enhälligt antagits av övriga medlemmar i Förbundet. Möjlighet finns således för Tyskland att begagna sitt inflytande i syfte att fostra oenighet, hetsa nationer mot nationer och förorsaka Folkförbundets sammanstörtning. Ännu mer möjligt är, att Tyskland kommer att använda sig av sitt medlemskap i Nationernas Förbund i syfte att få till stånd en revision av Versaillesfreden i stället för att främja förbundets altruistiska ideal. Man kan i korthet säga, att Tysklands medlemskap i Folkförbundet kan bli ytterligare upphov till intriger, lumpet köpsläende och sammanstötningar mellan nya kombinationer.

Under det att vi icke få förbise dessa möjligheter, finns det dock en ljusare sida på saken. Installeringen av Tyskland som medlem av Nationernas förbund sätter Locarno-överenskommelsen i verkställighet. Tillämpandet av denna traktat, avsedd som den var att förhindra utbrott av nya krig å den landsträcka, som ligger mellan Pyreneerna och Karpatiska bergen, borde många gånger om vara ersättning för Brasiliens eller Spaniens utträde ur Förbundet. ½

I åtta års tid har Europas nationer med Frankrike i spetsen sökt skydd mot nya krigsutbrott. Till att börja med satte den franska nationen sin tillit till militärmakten och begärde, att landets gränser skulle förlaggas till Rhenfloden med en internationell armé under kommando av Nationernas Förbund att bevaka densamma. Något senare sökte Frankrike få till stånd defensiva allianser med England och Förenta Staterna, men misslyckades. Därefter satte fransmännen sin tillit till allianser med Belgien, Polen, Tjecko-Slovakien och den lilla ententen i avsikt att omringa Tyskland med bajonetter. Höjdpunkten av denna maktpolitik kom, då Frankrike lät sina bataljoner taga in i Ruhrdistriktet och medels våldsåtgärder sökte utpressa större krigsskadeersättningar än vad Tyskland var i stånd att betala. Frankrike regerades ännu av det genom kriget uppstånda hatet till sådan grad, att man icke kunde inse sanningen uti att om icke förnuftet fick ersätta makten, då det gällde uppgörelser nationer emellan, skulle den dag med säkerhet komma, då Tyskland icke längre ämnade låta sig gisslas av militärmaktens knutpiska, och att det i stället skulle göra front mot övervåldet och kämpa till sista blodsdroppen för existens som nation.

Storbritannien däremot betraktade förhållandet från en bättre sida, och ävenså längtade andra nationer efter säkerhet baserad p åavväpning och förlikning. År 1922 gjordes förslag till en allmän traktat, som gick ut på ömsesidig hjälp mot anfallskrig. De mindre nationerna voro genast villiga att underteckna denna traktat, men stormakterna hesiterade. Två år senare avfattades det s. k. Geneva-protokollet med dess drastiska bestämmelser om avväpning, förlikning och säkerhet. Detta protokolls tillämpning omöjliggjordes dock genom Storbritanniens ställningstagande. Ehuru England nekade att godkänna nämnda allmänna traktat, hastade det dock att giva sitt understöd åt Locarno-överenskommelsen, som i första hand föreslagits av Tyskland, och som var avsedd att säkerställa såväl Tyskland som nationerna å bägge sidorna av den tyska republiken. En framträdande punkt i överenskommelsen var den, att Tyskland genom antagandet av överenskommelsen gav sitt första frivilliga samtycke till Versaillesfredens villkor. Överenskommelsen i fråga förstärkte också Dawesplanens genomförande så tillvida, att krigsskadeersättningarna, som Tyskland skulle betala, blevo betydligt reducerade, och den tyska nationen erhöll ett lån, som förbättrade den ekonomiska situationen och satte den i tillfälle att möta sina betalningar.

Locarnotraktaten, som nu blivit effektiv genom Tysklands inträde i Nationernas Förbund, är vittomfattande. Sju nationer, Belgien, Polen, Storbritannien, Italien, Frankrike, Tjecko-Slovakien och Tyskland förplikta sig att motarbeta krig och i stället arbeta för avrustning i enlighet med Folkförbundets avväpningspolitik. Alla förutom Polen och Tjecko-Slovakien samtycka till att garantera Tysklands västra gränser. Frankrike och Tyskland förbinda sig att avstå från bruket av militärmakt mot varandra och godkänna en gång för alla planen om juridiskt avgörande, då det gäller internationella tvistefrågor. Tyskland förpliktar sig därjämte att på förlikningarnas väg avgöra eventuella tvistefrågor med Belgien, Polen och Tjecko-Slovakien. Frankrike lovar å sin sida sina alliansnationer Polen och Tjecko-Slovakien omedelbar hjälp i händelse av opåkallat anfall av Tyskland.

Tiden har börjat läka krigets sår. Locarno-överenskommelsen fullständigar tidens arbete och möjliggör en återgång till förnuftet. Tillsammans skola dessa två faktorer underlätta utvecklingen av välvillighetens ande, förutan vilken fredens överhöghet icke kan etableras, och vi för vår del vilja tro, att Tyskland såsom medlem av Nationernas förbund kommer att fullgöra sina plikter, då det gäller att skapa förhållanden, under vilka världsfreden kan förverkligas.

Överbefolkning.

I EN TID, då så många människor tala om överbefolkning och malthusianism, kan det synas egendomligt, att så få verkligt sakkunniga framställningar framkommit av hela problemet och av Malthus, vars meningar diskuteras av så många men kännas av så få. Föeståndaren för Köpenhamns arbetsförmedlingsbyrå, dr Vedel-Petersen, har i dagarna utgivit ett litet intressant häfte om detta ämne. Hans arbete med att söka placera alla de många arbetslösa, som f. n. gå utan sysselsättning, ställer ju honom inför det faktum, att det icke på långt när finns användning för alla, och han har alltså daglig anledning att fråga sig: Äro vi för många? Är Danmark överbefolkat?

Författaren besvarar frågan med ett absolut nej. I det hela taget ställer han sig — och helt säkert med rätta — tvivlande mot möjligheten av en absolut överbefolkning någonstädes som helst i vår tid. Nästan överallt på jordklotet överstiger produktionsutbytet betydligt det minimum, som behövs för att giva den existerande befolkningen det nödtorftigaste underhållet. I en och annan glest befolkad trakt kan det ju hända, att produktionen är otillräcklig, men detta beror snarare på att befolkningen är för liten för att utnyttja produktionsmöjligheterna fullt ut, varför alltså icke över- utan underbefolkning här föreligger.

Det som i våra dagar kanns som överbefolkning, är fenomenet att en uppnådd levnadsstandard icke kan upprätthållas. Det är alltså icke tal om att befolkningsmängden därför måste decimeras genom krig eller pest, såsom Malthus på sin tid föreställde sig det. Däremot kan det bli tal om en sänkning av levnadsstandarden. Endast såtillvida finner författaren, att Malthus' påstående om en stadig tendens till överbefolkning är riktig, som ju en tendens att höja levnadsstandarden väl alltid kommer att finnas.

De överbefolkningssymptom, som märkas i våra dagar i form av arbetslöshet, kallar författaren för "privatekonomisk överbefolkning," som alls icke är detsamma som "samhällsekonomisk överbefolkning." Förf. söker här skilja mellan fall, då det finns för många människor i förhållande till produktionsmöjligheterna (samhällsekonomisk överbefolkning) och fall, då det finns för många människor i förhållande till produktionsmöjligheterna icke utnyttjas fullt ut (privatekonomisk överbefolkning). Detta författarens särskiljande synes emellertid icke alldeles klart. Om i det givna ögonblicket finns för få produktionsmöjligheter, eller man icke kan få ögonen på dem, kommer ju i verkligheten på ett ut.

Förf. kommer slutligen in på fenomenet att en stadigt mindre del av befolkningen är sysselsatt med egentligt produktivt arbete, medan en ständigt större del blott blir mellanhänder utan att öka varumängden. Många andra ha spekulerat härpå och funnit det oförklarligt, att samhället kan bära denna börda av improduktiva medlemmar. Man glömmer emellertid, vilka oerhörda framsteg produktionstekniken gjort. Det är ju möjligt, att för många flyttat från de egentligt produktivas led till de s. k. oproduktiva, men en oerhört stor omflyttning har varit nödvändig, ty eljest skulle vi formligen drunkna i varor.

Ett litet exempel illustrerar detta. Den som skriver detta roade sig härom dagen med att räkna ut, hur många knappnålar, som skulle ha producerats i nuvarande stund, om det i våra dagar sysselsattes lika många människor vid denna produktion som för 150 år sedan. Under denna förutsättning skulle totalproduktionen bli c:a 100 gånger större än världsbehovet av denna vara. Lyckligtvis har man under tidernas lopp flyttat en mängd människor från själva produktionen av knappnålar till försäljningen av dem, till annonsteckning om de olika knappnålsfabrikatens förträfflighet o. s. v., o. s. v. Just i produktionsteknikens oerhörda framsteg ligger förklaringen på att det icke blott kunnat låta sig göra, utan även varit tvingande nödvändigt att utskilja en mängd människor från egentlig produktiv verksamhet.

(Ur Jämtlands Tidning.)

Eget och andras.

För S. C. T. av DAN

En man utan pengar är en varg utan tänder.

• • •

För pengar kan man köpa kamrater, men inte vänner.

• • •

Det tar i regeln längre att bli återställd efter läkarearvodet än efter operationen.

• • •

Svärfadern ser alltid lyckligare ut än brudgummen, ty det är saligare att giva än att taga.

• • •

Som en sista utväg kunna farmare flytta till staden, dit såväl deras söner som profit redan flytt.

• • •

Hur många kanin- och kattskinn går det egentligen på en vanlig, billig äkta sälskinnskappa?

• • •

Det säges, att nästa krig kommer att utkämpas i luften. För oss ser det ut som den nuvarande freden också är förlagd på samma plats.

• • •

Många, som inte kunna hålla sig kvar fem minuter på en vanlig Brunte, hålla sig med och rida ett helt tjog käpphästar.

• • •

En optimist är en person, som ger sig på att utföra det omöjliga och nästan lyckas därmed medan pessimisten är upptagen av att förklara att det inte låter sig göras.

• • •

Mången tror sig behöva sprit för att bli kvick och trevlig, men då de få det, bli de i stället både dumma och otrevliga.

• • •

Förr i världen hette det: Då man är i Rom bör man göra som romarna göra. Nu lyder orden: Då man är i Rom måste man göra som Mussolini befaller.

• • •

Efter många års förlopp påstår sig en litteraturforskare ha upptäckt att den skald, som författade det vackra poemet: "Tillbaka tillbaka, o tid, i din flykt" hade en förfallen växel i banken.

Betala prenumerationen idag!

Ungdom och bildning.

För S. C. T. av Thor Lode.

Huru tragiskt, men ock huru vanligt är det ej att träffa människor, som för sent vaknat till insikt om bildningens värde — — — !

Vad jag var dum, säger man, som ej tog vara på tiden! Ty det är med bildningen som med sådden om våren; den skall ske i rättan tid, varken för tidigt eller för sent.

Vad är bildning?

Bildningen består ej i att ha åhört en föreläsning om "En vandring på månen" ena dagen och om "Fjäderfäskötseln i Honolulu" den andra.

Den bildning, som bjudes, liknar ofta alltför mycket en andlig sillsallat eller pytt i panna.

Vi behöva en bildning, som tar fasta på det **väsentliga**, som gör oss hemmastadda å de tre områdena arbetet, samhället, mänskligheten, en bildning, som gör oss till **bättre arbetare medborgare, människor.**

Den viktigasee förutsättningen för att lyckas i det praktiska arbetet är att äga praktisk erfarenhet i sitt yrke. Ingen bokbildning kan uppväga den. Men arbetet vinner i intresse, om man ej gör det blott av gammal vana utan även med kännedom om förutsättningarna för arbetet, de naturens lagar, som ligga därbakom. I en tid, då det är så svårt att bevara arbetsglädjen, må vi ta kunskapen till hjälp. Det är dock arbetet, som är den viktigaste förutsättningen för en lycklig framtid för den enskilde som för folket.

Vad medborgarebildning beträffar, få vi ej glömma, att vi äro medlemmar i ett samhälle, för vars styrande vi alla äro ansvariga. Vi leva i ett samhälle, där alla medborgare ha (eller borde ha) lika stort inflytande på utvecklingen, där den enes röst väger lika mycket som den andres. Men detta kräver att alla skaffa sig kunskaper om samhällets lagar och styrelse. Vi behöva också kunskap om olika samhällsklasser och en fostran att söka förstå varandra. Vi ställa oss alltför oförstående för andra, stadsbor gentemot landsbor, industriarbetare gentemot lantarbetare o.s.v. Vi behöva sätta upp samarbete som mål, som arbeta i brodersinnets anda. Hänsyn till andra skall också prägla allt vårt umgänge.

Men vi äro icke blott arbetare och medborgare, vi äro **människor** med anlag till gott och ont, anlag, som måste tuktas. När människorna i det gamla Grekland reste till Delfi för att fråga sibyllan om sin framtid, möttes de vid ingången av ordet: "Känn dig själv!" Däri ligger nyckeln till framtiden. Det hjälper ej, huru duktiga medborgare vi äro, om karaktären är svag. Detta är den svåraste sidan av bildningen, då andra så litet kunna göra, om ej den enskilde själv arbetar på sin tuktan. Vi kunna dock arbeta på att förbättra eller försämra miljön, som har ett stort inflytande på oss. Den tid, i vilken vi leva, gör det så svårt att tänka på personlighetsbildningen, ty uppmärksamheten riktas så ensidigt utåt. Man har en bra bild av tidens intressen i den amerikanska filmen. Vad den visar, är framför allt nöjeslivet i storstäderna, restaurangerna, danspalats, bilåkning, badortsliv och den evinnerliga kärleken. Faran i detta ligger däri att människorna kunna bringas att tro, att livet är sådant.

De gamla idealen — sparsamhet, enkelhet, ärlighet, arbetsamhet — äro snart färdiga att insättas bland de gamla föremålen på ett museum. Den moderna människan liknar bra mycket dessa innehållslösa pappersrosetter, som säljas på basarer och dylika tillställningar.

Inte skall man därför bjuda ungdomen blott moralpredikningar. De ha ofta motsatt verkan. Men man skall låta dem komma i förbindelse med sådana krafter, som lyfta människan. Vilken makt har ej sången och musiken och litteraturen i detta avseende!

Den som en gång skapade ordet **bilda**, såg väl för sig bildhuggaren, som med hammaren ur det råa klippblocket högg ut en vacker bild. Bildningsarbetets mål är att knacka bort det myckna råa, som finns hos oss, samt söka få fram en ädel bild, en harmonisk personlighet, en god arbetare.

En ungdom, som strävar att bli goda arbetare, bra medborgare, ädla människor — det är löftet om en ljus framtid åt hela världen.

Engelskt kapital stöder den grekiska revolutionen.

(Forts. fr. sid. 1)

trupper avancera mot staden men möttes då av ett häftigt motstånd från regeringstrupperna med följd att de upproriska till slut måste kapitulera. Befälhavarna för det republikanska gardet hava arresterats och införpassats i fängelse. Den 10 dennes rapporteraides att jämförelsevis lugn åter råder i staden. Det väntas dock att nya uppror skola äga rum. Regeringen är förberedd för alla eventualiteter och säger sig fullt behärska situationen.

Från Idrottsvärlden.

HARRY PERSSONS MATCH MED RISKO.

Klockan är 9,51, när Persson och Risko gå in i ringen. Allmän tystnad råder. Gunboat Smith kallar till tystnad och presenterar de båda boxarna. Risko först — det amerikanska går alltid först. Harry Persson var bara en långväga gäst. Men Risko fick inga vidare appläder. Men så kommer Harry Persson. Publiken jublar och skriker, och vi se att Harry, redan är populär hos den amerikanska publiken. Ett gott tecken att Harry får de flesta på sin sida.

Persson vägde 206½ lbs., Risko 184½ lbs.

Klockan ljuder. Det har börjat! Idel tystnad råder. Svenskarna våga knappast andas. Risko börjar försiktigt. Harry avvaktar. Risko försöker några tricks, men blir varnad av domaren. Även Harry . Risko sätter till ett par hårda slag, medan Harry alltjämt tar det försiktigt. Denna rond var Riskos.

Andra ronden börjar hårt från första början. Bägge ge hårda stötar. Harry är den ledande och får in ett hårt slag på Risko. Åter ett hårt slag i Riskos ansikte. Ronden var Harrys överlägset.

Tredje ronden blev också Perssons överlägset. Han satte in det ena hårda slaget efter det andra på Risko och det såg nästan farligt ut. Harry visade sig kolossalt lugn, under det att Risko började visa tecken på trötthet.

Fjärde ronden. Hård fart. Publiken "hejar". Risko fick in ett par lätta slag, och Harry gav också några stötar. Risko fick ej in sina slag, då Harry parerade dem alla. Persson hade även denna rond, och det började se lovande ut för en svensk seger.

Femte ronden få vi lämna till Risko, då han gjorde de bästa slagen. Harry hade dock även ett par goda stötar, som gingo hem. Risko missade en hård stöt, då Harry böjde sig ned och Riskos slag gick i luften.

I sjätte ronden började publiken visa missnöje med Risko. Harry Persson kämpade rent, under det Risko gjorde en del mindre vackra anfall. Risko varnades också av domaren för otillåtna slag och började bli mera försiktig. Troligen började han se varåt segern lutade.

Sjunde ronden blev den bästa för kvällen. Harry missade först ett par goda slag, men återkom med slag, som satte Risko i farlig situation. Persson använde nästan Risko som en "punching bag" och visade den "äkta svenska punchen", som någon uttryckte sig. Publiken skrek och tjöt. Risko var illa tilltygad då han gick tillbaka till sin hörna. Harrys hårda slag gjorde sannerligen verkan.

Åttonde ronden. Harry hade nu det bästa av striden och man började känna sig säker på den svenska segern. Även denna rond gick till Harry, som lät slagen hagla över Risko, men denne kunde tydligen stå en hel del och en knock-out till Harrys fördel tycktes vara uteslutet. Även Risko gav några slag, men de tycktes vara kraftlösa.

Nionde ronden blev även överlägset Harrys.

Tionde ronden, den sista, kom Risko, tillbaka med förnyad styrka och satte ny fart, Harry tog det dock mera lugnt, tydligen viss om att segern redan var hans. Klockan gick.

Publiken var i andlös spänning. Segern gick till HARRY. En del av publiken höll dock på Risko i egenskap av amerikan. Harry Persson vann överlägset och utan ringaste tvivel. Svenskarna blevo över sig själva och jublet var stort. Bland publiken befunno sig svenske ministern i Washington Wollmar F. Boström, svenske generalkonsuln Olof H. Lamm i New York, köpman H. Lagerlöf med flera framstående svenskar.

Borg sätter rekord. Vid simtävlan i Stockholm, söndagen den 29 augusti satte Arne Borg nytt världsrekord på 880 yards med tiden 10 min. 36 1-8 sek., slående sitt gamla rekord som var 10:43 3-5, satt i Honolulu 1924.

• • •

Damernas stora tävlan i allmän idrott har hållits i Göteborg. Miss K. Sitomi från Japan satte nytt rekord i längdhopp med 5,50 m. (omkring 18 fot.) Miss De Orosley, England satte rekord i 1,000 meters gångtävlan med tiden 5 min. 10 sek. England hemförde 50 poäng, Frankrike 27, Sverige 24, Tjeckoslovakien 19, Japan 13, Polen 7. Hederspriset vanns av miss K. Sitomi från Japan.

• • •

Ny seger för Harry. Den 9 sept. vann Harry Persson ånyo en glänsande seger då han lyckades besegra negern Carl Caster i en boxningsmatch på tio ronder. Negern fick gång efter annan lukta på canvassen som följd av Perssons slag. Dock tycktes Harry icke besitta kraft nog att utdela en knock-out. Persson vägde 204 lb. och Caster 198.

I en av Superior Smokeless Coal and Mining Companys gruvor (Mine 29) i Tahoma, Oklahoma, inträffade den 3 dennes tidigt på morgonen en explosion, åtta eldsvåda, till följd varav sexton man blevo instängda i gruvan och omkommo.

En delegation av kinesiska industri- och affärsmän väntas snarligen inträffa i Berlin. Delegationen somskall stanna i Tyskland cirka tre månader, ämnar åvägabringa närmare förbindelser mellan tyska och kinesiska firmor.

Betala prenumerationen idag!

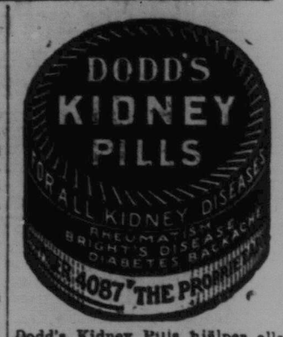

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodd's Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Resornas Vågspel

RESANDE fordomsdags litade på svärdet och pistolen som skydd för sina penningar. Idag begagnar

Innan ni anträder en resa borde ni utbyta edra pengar mot Travellers' Cheques vid vid vilken som helst av våra filialer.

The Royal Bank of Canada

Dr. P. A. ECKMAN

Svensk Tandläkare

Gott Tandläkarearbete

Hörnet Main St. & Logan Ave. Telefon 86 667